

Alexandr Herman. Lyrické prvky v Lorcově dramatu Krvavá svatba.
Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2011, 103 s.

posudek oponenta

Diplomová práce Alexandra Hermana je věnována dílu významného novodobého španělského dramatika Federica Garcíi Lorcey. První část práce představuje Lorcův život a dílo a podrobněji se zabývá souvislostmi, v nichž Lorcova dramatická tvorba vznikala, a vlivy, které na ni působily. V druhé kapitole je pozornost zaměřena na trojici tragédií *Krvavá svatba*, *Pláňka* a *Dům Bernardy Albové*. Třetí velká kapitola je pak rozbořem hry *Krvavá svatba* (*Bodas de sangre*) z roku 1933.

Název diplomové práce přesně pojmenovává její téma. V tomto směru nacházím v práci již od počátku určitý rozpor. V úvodu (s. 10) si totiž autor za cíl své práce klade „představit literární dílo, dramatickou trilogii (Federico García Lorca: *Bodas de sangre*, *Yerma* a *La casa de Bernarda Alba*), jako průsečík pohledů, rovin, historických vlivů a tradic, motivů, ale i osobnosti autora“. Z této základní neujasněnosti pravděpodobně plyne fakt, že i když se lyrickými prvky v *Krvavé svatbě* autor zabývá, nejsou jádrem práce, jak by tomu podle názvu mělo být. Autor se kolem ústředního tématu sice neustále pohybuje, ale vlastně kolem něj krouží a střídavě se od něj vzdaluje a opět se k němu přibližuje, místo aby k němu systematicky přímo směřoval.

Práce působí dojmem, že autor se do ní pustil sice s nadšením pro téma, ale také s velkou ambicí, na jejíž naplnění nakonec úplně nestačil. Chybí mu k tomu větší metodologická kázeň a zřetel k vnitřní soudržnosti práce. Za nejlépe zvládnutou považuji první kapitolu, která je poctivou snahou o charakteristiku onoho „průsečíku vlivů“, v jejichž ohnisku Lorcova dramata vznikla. Další dvě kapitoly ale postrádají promyšlenější vnitřní strukturu, jednotný metodologický postup a funkčnější propojení se sekundární literárně-teoretickou literaturou.

Postrádám rovněž větší míru samostatnosti a původnosti při interpretaci textů a snahu vykládat jejich vybrané motivické složky především z textu samotného (např. symboly jsou interpretovány za pomoci slovníku symbolů, autor se zmiňuje tu o psychoanalytické, tu o genderové interpretaci atd.). Tam, kde však autor postupuje samostatně a hlouběji se zamýšlí nad textem, jsou jeho analýzy a interpretace zdařilé – např. v kapitole 3.5.1. věnované tématu pudové vášně mezi Leonardem a Nevěstou.

Některé pasáže konečně svědčí i o nepochopení originálního textu či určité nejistotě v chápání literárně-teoretických pojmů. Jaké „břemeno“ dává verši glosa? (s. 45) Dívky se v písni nedotazují přadeny (přadleny), ale červeného přadena (tedy přadena červených nití – zřejmě odkaz na lidový zvyk či pověru) (s. 67). Co se rozumí pojmem *topos* (s. 63) či *deus ex machina* (s. 85)?

I přes uvedené nedostatky práci Alexandra Hermana k obhajobě doporučuji, protože její cíl alespoň částečně splněn byl. Při obhajobě navrhuji zaměřit se na ústřední téma práce, to jest lyrické prvky v dramatu *Krvavá svatba*, podat jejich přehled, a formální i obsahovou charakteristiku, postihnout jejich funkci ve hře a vztah k ostatním (epickým) složkám.

Navrhuji hodnocení **dobře** s podmínkou úspěšné obhajoby.

České Budějovice 9.8.2011

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.